

Tisková zpráva

Česká veřejnost o nezaměstnanosti – červen 2017

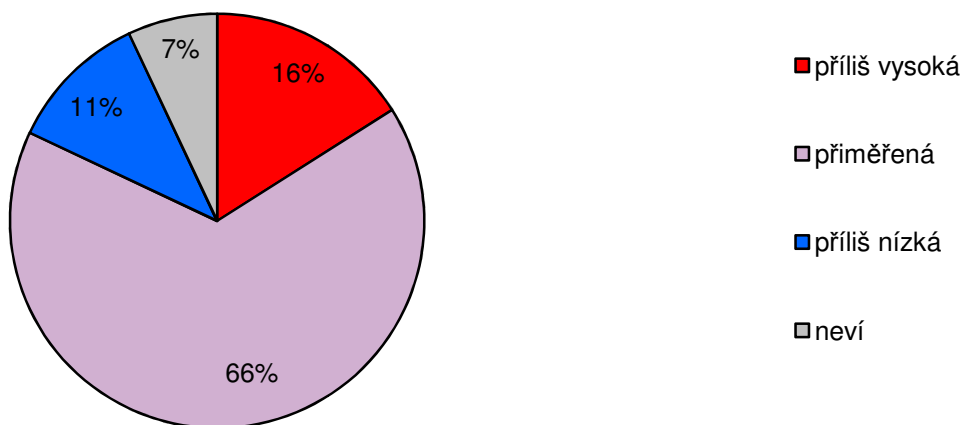
- ⊙ Dvě třetiny veřejnosti hodnotí úroveň nezaměstnanosti jak přiměřenou, šestina jako příliš vysokou, desetina jako příliš nízkou.
- ⊙ Oproti minulému roku podíl těch, kteří hodnotí úroveň nezaměstnanosti jako příliš vysokou, poklesl o více než polovinu. Od roku 2013 jde o pokles o 55 procentních bodů.
- ⊙ Polovina dotázaných si myslí, že většina nezaměstnaných nemá zájem pracovat. To je dosud nejvyšší podíl, oproti loňsku vzrostl o 10 procentních bodů, oproti roku 2015 se zdvojnásobil.
- ⊙ Odhad vývoje nezaměstnanosti v nejbližších dvou letech je následující: polovina (51 %) dotázaných soudí, že bude stejná, necelá čtvrtina (24 %), že se (především mírně) zvýší, více než desetina (13 %) čeká, že se (především mírně) sníží.
- ⊙ Všechna zjištění dokazují, že respondenti reflektují současnou velice nízkou míru nezaměstnanosti v ČR, zároveň reflektují i její regionální diference.

Zpracoval:
Milan Tuček
Centrum pro výzkum veřejného mínění, Sociologický ústav AV ČR, v.v.i.
Tel.: 210 310 586

V červnovém šetření se CVVM zabývalo problematikou nezaměstnanosti. Součástí šetření byl blok otázek mapující názory občanů na současnou úroveň nezaměstnanosti v naší zemi, na její další vývoj, na důvod nezaměstnanosti a na obtížnost nalezení nové práce v místě bydliště.

Graf 1: Hodnocení současné úrovně nezaměstnanosti¹ (v %)

Zdroj: CVVM SOÚ AV ČR, v.v.i., Naše společnost 5. – 18. 6. 2017, 983 respondentů starších 15 let, osobní rozhovor.

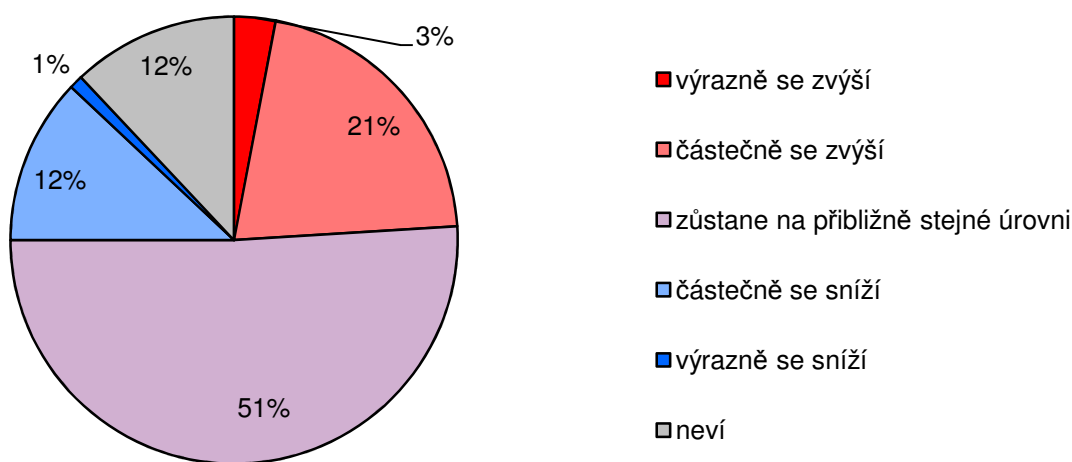
Jak ukazuje graf 1, šestina dotázaných (16 %) považuje současnou míru nezaměstnanosti za příliš vysokou. Dvě třetiny (66 %) ji vnímají jako přiměřenou a desetina (11 %) jako příliš nízkou. 6 % oslovených pak k otázce nezaujalo žádný postoj.

¹ Znění otázky: „Považujete současnou úroveň nezaměstnanosti v ČR za příliš nízkou, přiměřenou, příliš vysokou?“

Třídění hodnocení úrovně nezaměstnanosti podle krajů doložilo, že respondenti v odpovědích „příliš vysoká“ reflektují míru nezaměstnanosti v daném regionu: v Moravskoslezském kraji tuto odpověď uvedla více než čtvrtina dotázaných, v Karlovarském, Ústeckém, Jihočeském a Zlínském kraji to byla asi pětina dotázaných, kdežto v Praze a v Pardubickém kraji to bylo 7 %. V ostatních krajích se zastoupení odpovědi „příliš vysoká“ pohybovalo mezi 12-16 %. U odpovědi „příliš nízká“ tato reflexe není tak zřetelná, protože i vyšší zaměstnanost může být hodnocena kriticky. V našem případě to znamená, že hodnocení „příliš nízká“ uvedla čtvrtina respondentů z Plzeňského kraje a z kraje Vysočina, 17 % Pražanů, 9 % respondentů z Moravskoslezského kraje a 3 % z Jihočeského kraje.

Že jde o politicky podmíněný postoj, dokládá závislost hodnocení na levoprávní politické orientaci. Ti, kteří se hlásí k pravici, hodnotí nezaměstnanost jako „příliš vysokou“ v 11 % odpovědí, ti, kteří se hlásí k levici, ve 25 % odpovědí. U odpovědi „příliš nízká“ je rozdíl 16 % ku 10 %.

Graf 2: Vývoj nezaměstnanosti v nejbližších dvou letech² (v %)

Zdroj: CVVM SOÚ AV ČR, v.v.i., Naše společnost 5. – 18. 6. 2017, 983 respondentů starších 15 let, osobní rozhovor.

Šetření rovněž ukázalo (viz graf 2), že mezi českými občany převládá názor, že nezaměstnanost v České republice zůstane v příštích 2 letech přibližně na stejné úrovni, ke kterému se přiklonila polovina respondentů (51 %). Zhruba čtvrtina (24 %) oslovených se domnívá, že nezaměstnanost v příštích 2 letech poroste, 13 % českých občanů je ale optimistických a očekává pokles nezaměstnanosti. Zhruba desetina oslovených (12 %) nedokázala vývoj nezaměstnanosti v příštích 2 letech odhadnout a zvolila odpověď „nevím“.

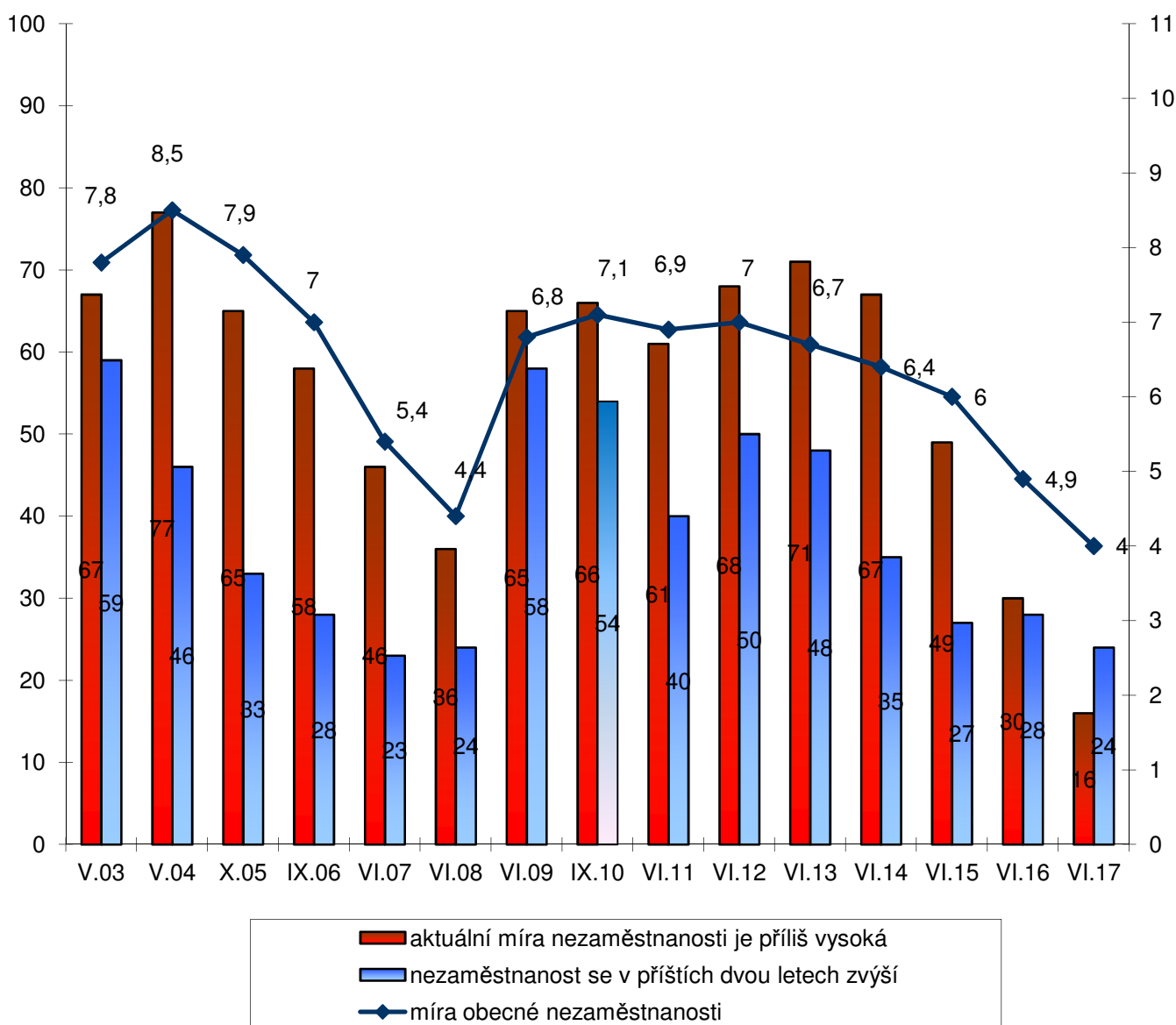
Krajské diference souvisejí spíše s hodnocením „příliš nízká“ úroveň nezaměstnanosti: nejvyšší zastoupení těch, kteří uvedli zvýšení nezaměstnanosti, je v Praze (34 %) a v Plzeňském kraji (40 %). Avšak fakticky skeptičtí jsou dotázaní z Ústeckého kraje, kde jednak polovina si myslí, že zůstane stávající úroveň, a další třetina, že se nezaměstnanost ještě zvýší.

Časové srovnání hodnocení aktuální míry nezaměstnanosti a očekávání jejího vývoje v následujících dvou letech (viz graf 3) ukazuje, že v letech 2004 až 2008 se subjektivní vnímání nezaměstnanosti i očekávání dalšího vývoje poměrně plynule zlepšovalo spolu s tím, jak klesala i reálná míra obecné nezaměstnanosti. V roce 2009 v reakci na ekonomickou krizi spojenou i s faktickým zvýšením nezaměstnanosti se v obou ohledech mínění veřejnosti naopak razantně zhoršilo, což potvrdil výzkum z roku 2010, který se výsledkově od předešlého příliš nelišil. Zatímco v roce 2011 došlo mírnému snížení podílu těch, kteří považují míru nezaměstnanosti za příliš vysokou, v roce 2012 došlo opět ke zvýšení (o 7 procentních bodů oproti roku 2011, tedy v podstatě na úroveň let 2009 a 2010). V letech 2012 a 2013 bylo hodnocení aktuální míry nezaměstnanosti i hodnocení jejího dalšího vývoje prakticky shodné. Od roku 2014 hodnotí čeští občané nezaměstnanost pozitivněji a optimističtěji jsou i při pohledu do budoucna. V porovnání

² Znění otázky: „Jak se bude podle Vás vyvíjet nezaměstnanost v ČR v nejbližších dvou letech?“ Možnosti odpovědí: výrazně se zvýší, částečně se zvýší, zůstane přibližně na stejné úrovni, částečně se sníží, výrazně se sníží.

s loňským výzkumem považuje současnou úroveň nezaměstnanosti za příliš vysokou o 14 procentních bodů méně dotázaných, v porovnání s rokem 2013 o celých 55 procentních bodů. Jde o zatím nejnižší procentní podíl odpovědi „příliš vysoká nezaměstnanost“ za čtrnáctileté období, kdy se hodnocení míry nezaměstnanosti zjišťuje. Proto není divu, že odhad vývoje do příštích dvou let se oproti loňskému a předloňskému roku již tak výrazně nezlepšil. Očekávání budoucího vývoje nezaměstnanosti se dynamicky měnilo v minulých dvou letech (mezi roky 2013 a 2015 se snížilo očekávání nárůstu nezaměstnanosti o 21 procentních bodů), kdy veřejnost reflektovala pozitivní vývoj v dané oblasti.

Graf 3: Subjektivní hodnocení a očekávání vývoje nezaměstnanosti v porovnání s vývojem obecné míry nezaměstnanosti (časové srovnání v %)

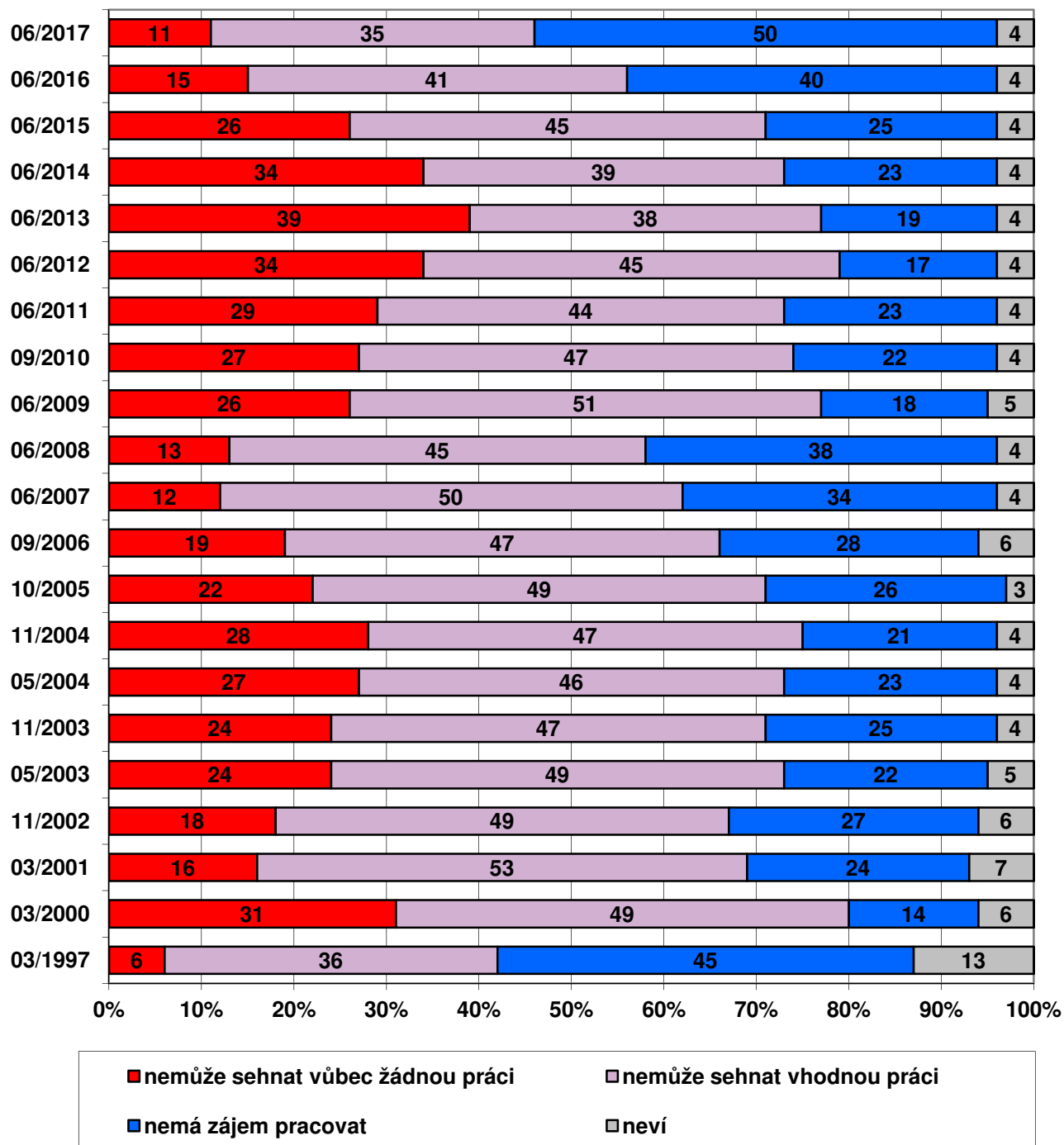
Pozn. 1: Hodnocení aktuální míry nezaměstnanosti zahrnuje odpověď „příliš vysoká“ (viz graf 1), výhled nezaměstnanosti v příštích dvou letech pak zahrnuje odpovědi „výrazně + částečně se zvýší“ (viz graf 2).

Pozn. 2: Údaje o míře nezaměstnanosti představují obecnou míru nezaměstnanosti 15-64letých v květnu 2017, údaje za červen 2017 ještě nebyly zveřejněny.

Zdroj: CVVM SOÚ AV ČR, v.v.i., Naše společnost a Český statistický úřad.

Při srovnání veřejného mínění s oficiální statistikou, tedy mírou obecné nezaměstnanosti, kterou poskytuje ČSÚ, vidíme, že veřejné mínění je v tomto ohledu velmi citlivé na jakékoliv výkyvy na trhu práce a velmi přesně je kopíruje.

Graf 4: Myslíte si, že většina nezaměstnaných...³(v %)

Zdroj: CVVM SOÚ AV ČR, v.v.i., Naše společnost.

³ Znění otázky: „Řekl byste, že většina nezaměstnaných u nás nemůže sehnat vhodnou práci, nemůže sehnat vůbec žádnou práci, nemá zájem pracovat?“

Další otázka šetření se zaměřila na to, co je podle mínění lidí převládajícím důvodem nezaměstnanosti u nás, zda jde o důsledek toho, že lidé nechtějí pracovat, nebo zda je to dáno tím, že nemohou sehnat práci, která by jim vyhovovala, případně že nemohou sehnat jakoukoli práci bez ohledu na své preference. Jak ukazují výsledky v grafu 4, třetina českých občanů (35 %) se domnívá, že většina nezaměstnaných si není schopna sehnat vhodnou práci, asi desetina (11 %) pak vyjádřila názor, že většina nezaměstnaných nemůže sehnat vůbec žádnou práci, a celá polovina dotázaných se domnívá, že nezaměstnaní jednoduše nemají zájem pracovat (viz vrchní řádek grafu 4).

Odpověď „nemá zájem pracovat“ uváděli významně častěji dotázaní s dobrou životní úrovní (57 %) oproti dotázaným se špatnou životní úrovní (25 %). Podobná rozdílnost názorů byla zjištěna mezi lidmi hlásícími se k pravici (57 %) a k levici (36 %).

Samotní nezaměstnaní pak v 58 % případů uvedli, že „nemohou najít vhodnou práci“, 24 % z nich se vyjádřilo, že „je nemožné najít jakoukoli práci“ a 13 % uvedlo „nezájem o práci“ (dotaz se vztahoval obecně na většinu nezaměstnaných, ne na ně osobně, počet nezaměstnaných ve vyšetřeném vzorku je ovšem nízký, pouze 38 respondentů, takže výsledky je třeba brát jako pouze hrubě orientační).

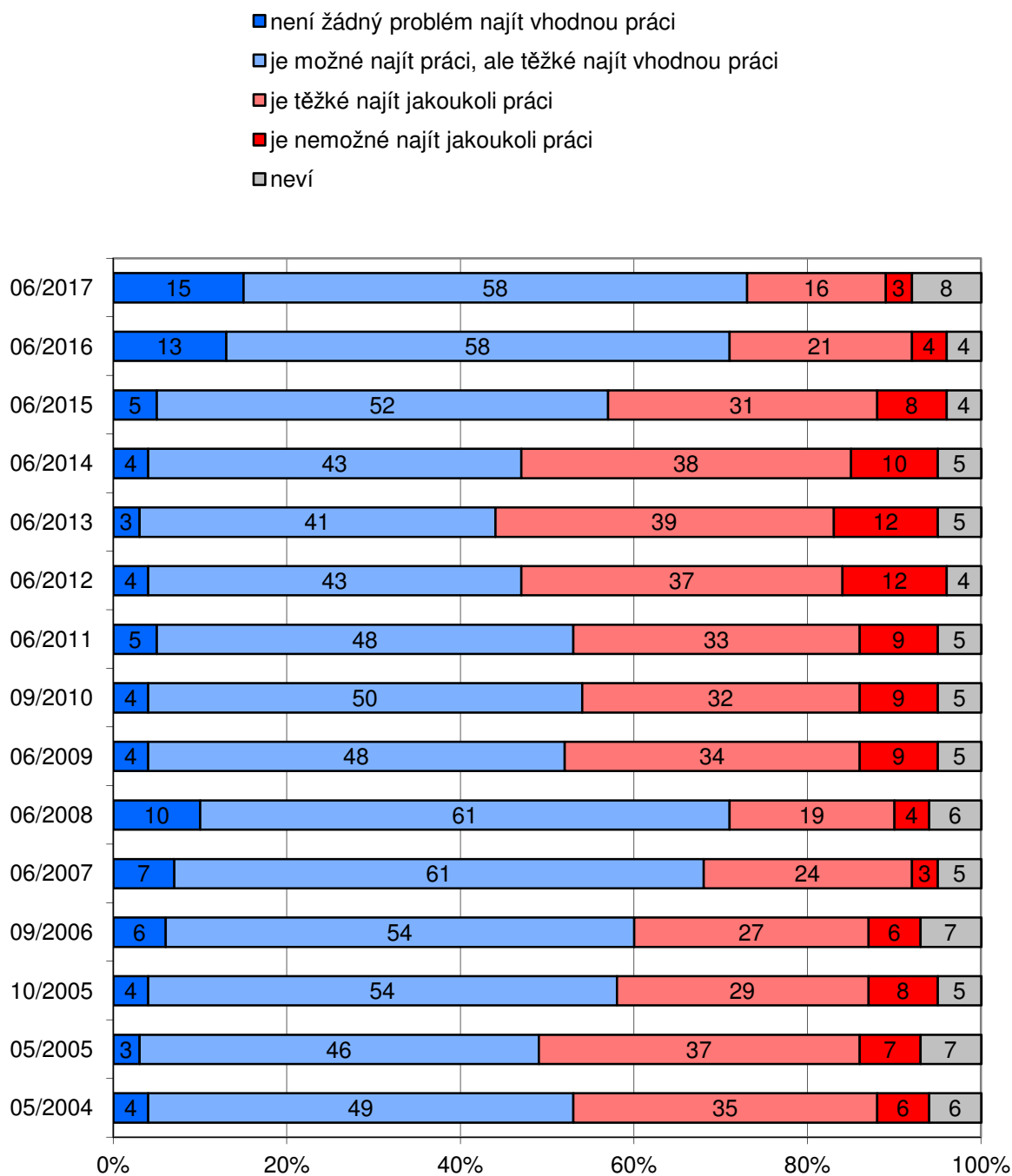
Z časového srovnání výsledků u této otázky (viz graf 4) je zřejmé, že v období od roku 2004 do roku 2008 docházelo k postupnému zvyšování podílu těch, kdo si mysleli, že hlavním důvodem nezaměstnanosti je nechuť nezaměstnaných pracovat. V roce 2009 nastal v tomto hledu prudký obrat, když se tento podíl meziročně snížil o 20 procentních bodů ve prospěch obou variant nechtěné nezaměstnanosti, přičemž výrazněji se tento růst projevil u podílu těch, kteří tvrdí, že nezaměstnaní většinou nemohou sehnat vůbec žádnou práci. Rozložení odpovědí zůstalo v následujících dvou letech, tedy v roce 2010 a 2011, v zásadě stejné. V letech 2012 a 2013 pak dále přibývalo těch, kteří se klonili k názoru, že většina nezaměstnaných nemůže sehnat vůbec žádnou práci. V roce 2014 jsme znovu zaznamenali obrat, když podíl občanů, podle kterých nezaměstnaní nemohou sehnat vůbec žádnou práci, mírně poklesl. Tento pokles pak pokračoval v roce 2015 a 2016 (o 8 resp. 11 procentních bodů) a byl potvrzen v aktuálním výzkumu, kdy už jen 11 procent dotázaných si myslí, že nezaměstnaní nemohou sehnat jakoukoliv práci (pokles o 4 procentní body oproti roku 2016). S tímto poklesem je nepochybně spojen v podstatě skokový nárůst názoru, že nezaměstnaní nemají zájem pracovat – v roce 2016 nárůst oproti roku 2015 o 15 procentních bodů, letošním roce o dalších 10 procentních bodů na hodnotu 50 % odpovědí, což je nejvyšší údaj za posledních 20 let. Veřejnost tak odpovídajícím způsobem reaguje na nízkou míru nezaměstnanosti a relativně velkou nabídku pracovních míst v řadě regionů (viz i následující graf).

Všechny dotázané jsme dále požádali, aby se pokusili popsat situaci na trhu práce v místě jejich bydliště. Šestina českých občanů (16 %) považuje nalezení jakékoli práce v místě bydliště za těžké, další 3 % to dokonce označila za úplně nemožné. Naopak 15 % dotázaných se domnívalo, že najít vhodnou práci není žádný problém, a necelé tři pětiny (58 %) respondentů se vyjádřily, že v místě jejich bydliště je možné najít práci, ale je těžké najít vhodnou práci (viz graf 5, vrchní řádek).

Jak je zřejmé z časového srovnání (viz graf 5), do roku 2008 vykazovalo hodnocení situace na trhu práce v místě bydliště pozvolný nárůst pozitivních výroků. Podobně jako u předchozích otázek i zde ovšem došlo v roce 2009 k výraznému propadu, který následující dva výzkumy potvrdily. Od roku 2012 dochází k dalšímu propadu v hodnocení šancí na nalezení práce. V roce 2014 naopak došlo k obratu, který dynamicky pokračoval v letech 2015 a 2016 a byl potvrzen v tomto roce. Hodnocení obtížnosti nalezení práce je letos nejlepší od počátku zjišťování v roce 2004.

Situace na pracovním trhu v místě bydliště je regionálně podmíněna. Odpověď, že je těžké nebo nemožné najít jakoukoli práci, se objevovala ve zvýšené míře u dotázaných z Ústeckého, Moravskoslezského a Libereckého kraje a na Vysočině. Naopak v Praze a Středočeském kraji byl tento podíl podstatně nižší a naopak se tam ve zvýšené míře objevovala odpověď, že „není žádný problém sehnat vhodnou práci“. Vliv má pochopitelně i velikost obce, kde na jedné straně jsou velká a střední města, kde odpověď „je nemožné najít práci“ se nevyskytuje vůbec, kdežto mezi respondenty z malých měst a vesnic je zastoupena v 5 %. Rozdílnost je i v zastoupení odpovědi „je těžké najít jakoukoli práci“ – ve větších a středních městech je to zhruba 12 %, v malých městech a na venkově o 5-8 procentních bodů více.

Graf 5: Situace na pracovním trhu v místě bydliště⁴ (v %)

Zdroj: CVVM SOÚ AV ČR, v.v.i., Naše společnost.

⁴ Znění otázky: „Jak byste popsal situaci na pracovním trhu v místě Vašeho bydliště? Myslíte si, že není žádný problém najít si vhodnou práci, je možné najít práci, ale je těžké najít vhodnou práci, je těžké najít jakoukoli práci, je nemožné najít jakoukoli práci?“

Technické parametry výzkumu

<i>Výzkum:</i>	<i>Naše společnost, v17-06</i>
<i>Realizátor:</i>	<i>Centrum pro výzkum veřejného mínění, Sociologický ústav AV ČR, v.v.i.</i>
<i>Projekt:</i>	<i>Naše společnost – projekt kontinuálního výzkumu veřejného mínění CVVM SOÚ AV ČR, v.v.i.</i>
<i>Termín terénního šetření:</i>	<i>5. - 18. 6. 2017</i>
<i>Výběr respondentů:</i>	<i>Kvótní výběr</i>
<i>Kvóty:</i>	<i>Kraj (oblasti NUTS 3), velikost místa bydliště, pohlaví, věk, vzdělání</i>
<i>Zdroj dat pro kvótní výběr:</i>	<i>Český statistický úřad</i>
<i>Reprezentativita:</i>	<i>Obyvatelstvo ČR ve věku od 15 let</i>
<i>Počet dotázaných:</i>	<i>983</i>
<i>Počet tazatelů:</i>	<i>239</i>
<i>Metoda sběru dat:</i>	<i>Osobní rozhovor tazatele s respondentem - kombinace dotazování CAPI a PAPI</i>
<i>Výzkumný nástroj:</i>	<i>Standardizovaný dotazník</i>
<i>Otázky:</i>	<i>EV.4, EV.6, EV.7, EU.102</i>
<i>Zveřejněno dne:</i>	<i>12. července 2017</i>
<i>Zpracoval:</i>	<i>Milan Tuček</i>

Slovníček pojmů:

Kvótní výběr – napodobuje strukturu základního souboru (u nás je to obyvatelstvo České republiky starší 15 let) pomocí nastavení velikosti vybraných parametrů, tzv. kvót. Jinými slovy kvótní výběr je založen na stejném procentuálním zastoupení vybraných vlastností. Pro tvorbu kvót používáme údaje z Českého statistického úřadu. V našich výzkumech jsou stanoveny kvóty na pohlaví, věk, vzdělání, region a velikost obce. Vzorek je tedy vybrán tak, aby procentuální podíl např. mužů a žen ve vzorku odpovídal procentuálnímu podílu mužů a žen v každém kraji ČR. Podobně je zachován procentuální podíl obyvatel jednotlivých krajů ČR, občanů různých věkových kategorií, lidí s různým stupněm dosaženého vzdělání a z různých velkých obcí.

Reprezentativní výběr je takový výběr z celé populace, z jehož vlastností se dá platně usuzovat na vlastnosti celé populace. V našem případě to tedy znamená, že respondenti jsou vybráni tak, abychom zjištěné údaje mohli zobecnit na obyvatele České republiky starší 15 let.

Centrum pro výzkum veřejného mínění (CVVM) je výzkumným oddělením Sociologického ústavu AV ČR, v.v.i.. Jeho historie sahá do roku 1946, kdy jako součást Ministerstva informací začal fungovat Československý ústav pro výzkum veřejného mínění. Současné Centrum vzniklo v roce 2001 převedením svého předchůdce (IVVM) z Českého statistického úřadu do Sociologického ústavu AV ČR, v.v.i.. Včlenění do vědecké instituce zaručuje kvalitní odborné zázemí a kredit pracoviště; jako součást akademického prostředí musí CVVM SOÚ AV ČR, v.v.i., splňovat veškeré nároky a dosahovat tak té nejvyšší odborné úrovně. Hlavní náplní práce oddělení je výzkumný projekt Naše společnost, v jehož rámci je prováděno deset šetření ročně. Jedná se o průzkum veřejného mínění na reprezentativním vzorku české populace od 15 let, kterého se vždy účastní přibližně 1000 respondentů. Omnibusová podoba dotazníku umožňuje pokrýt velkou šíři námětů, a do šetření jsou proto pravidelně řazena politická, ekonomická i další obecně společenská témata. Jsou využívány jak opakované otázky, které umožňují sledovat vývoj zkoumaných jevů, tak náměty nové, reagující na aktuální dění. Díky dlouhodobému a kontinuálnímu charakteru je tento vědecký projekt zkoumání veřejného mínění v České republice ojedinělý.
